

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

„ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ“

ще издѣва

за сега дваждь въ седмицата:

въ Срѣда и Сѣбота.

Порѣчки и писма
ЗА „ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ“
се испращатъ
ДО АДМИНИСТРАЦИЯТА
въ Министерството на Народното Просвѣщение.

Цѣната на
„ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ“
за до 1-ий януарий е:
10 франка.

ЗА ВСЯКАВИ ПУБЛИКАЦИИ
се плаща:
За единъ гармоненъ редъ за първигъ
три пѣти по 30 сант., а за всякий
послѣдующий — 20 сантима.

Година II.

София, сѣбота 20-ий септември 1880 г.

Брой 73.

СЪДЪРЖАНИЕ: Укази по Министерството на Просвѣщението и по Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла. — Прикази по Военното Вѣдомство. — Условиѣ за продаването на публични търгове тазгодишниятъ Правителственъ десѣтътъ отъ хранигѣ. — Репортъ отъ коммисиѣта испратена въ Кюстендилския окръгъ. — Задочно рѣшеніе отъ Видинския Окръженъ Сѣдъ. Призовски и Обявлѣния.

По Министерството на Просвѣщението.

У К А З Ъ

№ 505.

Ний Александръ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

Като имаже предъ видъ предложението направено Намъ отъ Нашиятъ Министръ на Народно Просвѣщение съ докладътъ му отъ 2 септември 1880 год. подъ № 2255,

Постановихми и Постановявами:

Ст. I. Дава се на Господинъ Доктора Константинъ Иречекъ, Главенъ Секретаръ въ Министерството на Народното Просвѣщение, отпускъ за граница за осемъ седмици, започеваеки отъ първий септември 1880 год.

Ст. II. Исполнението на настоящия Указа се възлага на Нашиятъ Министръ на Народното Просвѣщение. Издадегъ въ Нашиятъ Дворецъ въ София на 2 септември 1880 година.

На първообразното съ собствената рѣка на Негово Височество написано:

Александръ.

Приподписано:

Министръ на Просвѣщението И. Н. Гюзелевъ.

Съ указъ подъ № 506 отъ 2 септември 1880 год. отчислява се отъ длъжността учителъ отъ втори классъ при Петро-Павловското духовно училище, Тодоръ Шишковъ отъ първий септември, който преминава да служи подъ друго вѣдомство.

Съ указъ подъ № 507 отъ 2-ий септември 1880 год. назначава се едноврѣмнна помощъ за построяване училищни помѣщения на слѣдующитѣ села въ Руссенскій учебенъ окръгъ: на с. Бесарбово хилядо и петъстотинъ франка, на с. Красенъ седемстотинъ и четиредесѣтъ франка, на с. Нисово осемстотинъ франка, на с. Червенъ двѣстѣ франка, на с. Сваленикъ осемстотинъ франка, на с. Мирново хилядо и двѣстѣ франка, на с. Костантецъ хилядо франка и на с. Щръклево (Каджиной) двѣ хиляди франка, всичкитѣ тия сумми се взематъ отъ опредѣленната, въ текущий държавенъ бюджетъ сумма за поддръжаніе народни училища.

Съ указъ подъ № 504 отъ 2 септември, дава се на селенитѣ отъ с. Овчилари, за доискарване училищното имъ здание, едноврѣмнна помощъ отъ хиляда и петъстотинъ франка.

Съ указъ подъ № 512 отъ 4 септември, дава се на общината въ г. Провадия, за поддръжаніе на едно централно училище въ тоя градъ, едноврѣмнна помощъ три хиляди франка, земенъ отъ суммата опредѣлена въ държавний бюджетъ за помощъ на общинскитѣ училища.

Съ указъ подъ № 513 отъ 4 септемвр, 1880 год. дава се на Константина Богдановъ, ученикъ на историко-филологическия факултетъ въ Императорскитѣ Новороссійски Университетъ, за разноски по научното му пътешествіе въ България, едноврѣмнно пособие двѣстѣ франка, които се взематъ отъ суммата опредѣлена въ държавний бюджетъ за загранични стипендии.

Съ указъ подъ № 514 отъ 4 септември 1880 год. назначава се една стипендія отъ шестотинъ франка го-

дишно на ученика Димитра Т. Марковъ, който слѣдва на укигѣ си въ Американското въ Цариградъ училище, „Робертъ Колежъ“ отъ първи текущий септември земенъ отъ суммата опредѣлена въ държавний бюджетъ за поддръжка ученици въ странство.

Съ указъ подъ № 515 отъ 5 септември, 1880 год. назначава се едноврѣмнна помощъ за поддръжаніе Балчикското училище, отъ три хиляда франка, земенъ отъ суммата опредѣлена въ държавниягъ бюджетъ за поддръжаніе народни училища.

Съ указъ подъ № 516 отъ 3 септември 1880 г. увольнява се отъ 15 августа тая година, Иванъ Радославовъ отъ длъжността младшии учителъ въ Ломската Реална гимназия.

Съ указъ подъ № 517 отъ 3 септември 1880 г. назначава се едноврѣмнна помощъ отъ три хиляда франка на Софійското Израилско училищно настоятелство за поддръжаніе единъ Български учителъ въ израилското училище въ г. София, земенъ отъ суммата опредѣлена въ държавний бюджетъ за поддръжаніе общински училища.

Съ указъ подъ № 511 отъ 4 септември 1880 год. увольнява се отъ 1-ий септември тая година Д. К. Поповъ, по негово собствено желание отъ длъжността старшии помощникъ при Народната Библиотека въ София и на негово мѣсто се назначава П. Висковски съ опредѣлената за тая длъжностъ плата.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла

Съ указъ подъ № (523) отъ 28 августъ 1880 утвърдяватъ се на длъжностигѣ си:

1) Споредъ ст. I-а) Секретаръ при Софійскитѣ Окръженъ управителъ М. Грековъ; подсекретаръ при сѣщитѣ управителъ М. Николаевъ; писаръ при Искречкигъ Околийски Началникъ Д. Шоповъ; писаръ при Самоковскитѣ Околийски Началникъ Т. Черневъ.

2) Чиновникъ за иностранната кореспонденция при Видинскитѣ Окръженъ управителъ Г. Дагардиновъ; секретаръ при сѣщитѣ управителъ Н. Цановъ; подсекретаръ при сѣщитѣ управителъ Г. Георгиевъ; писаръ при Видинскитѣ Околийски Началникъ Н. Калистевъ; писаръ при Българдчикскитѣ Околийски Началникъ Т. Христовъ и писаръ при Кулскигъ Околийски Началникъ С. Салъвъ.

3) Секретаръ при Търновскитѣ Окръженъ управителъ Симеоновъ; подсекретаръ при сѣщитѣ управителъ М. Миховъ; писаръ при Търновскитѣ Околийски Началникъ Д. Марковъ; писаръ при Еленскитѣ Околийски Началникъ С. Кисевскій; писаръ на Тръвненскитѣ Околийски Началникъ И. Боневъ; писаръ при Кочинскитѣ Околийски Началникъ В. Димитровъ; писаръ на Сухиндолскитѣ Околийски Началникъ Д. Йовчевъ и писаръ при Кесаревскитѣ Околийски Началникъ Г. Котабановъ.

4) Чиновникъ за иностранната кореспонденция при Руссенскитѣ Окръженъ управителъ Чоковъ; секретаръ при сѣщитѣ управителъ Джумалиевъ; писаръ при Руссенскитѣ Околийски Началникъ Т. Илиевъ; писаръ при Тутраканскитѣ Околийски Началникъ Д. Цокевъ; писаръ при Бѣленскитѣ Околийски Началникъ И. Тодоровъ и писаръ при Балбуварскитѣ Околийски Началникъ П. Поповъ.

5) Чиновникъ за иностранната кореспонденция при Варненскитѣ Окръженъ управителъ Панайотовъ; секретаръ при сѣщитѣ управителъ Ж. Сейрековъ; подсекретаръ при сѣщитѣ управителъ Ж. Георгиевъ; писаръ при Варненскитѣ Околийски Началникъ Х. Хохоровъ; писаръ при Балчикскитѣ Околийски Началникъ Р. Поповъ и писаръ при Х. О. Пазарджикскитѣ Околийски Началникъ Г. Аврамовъ.

6) Чиновникъ за иностранната кореспонденция при Софійскитѣ Градски управителъ Т. Тодоровъ; секретаръ при сѣщитѣ управителъ М. Йордановъ и подсекретаръ при сѣщитѣ управителъ Благоевъ.

7) Секретаръ при Кюстендилскитѣ Окръженъ управителъ А. Минковъ; подсекретаръ при сѣщитѣ управителъ Хр. Гешевъ; писаръ при Кюстендилскитѣ Околийски Началникъ Гр. Рамадановъ и писаръ при Дубничкигъ Околийски Началникъ Г. Динчевъ.

8) Подсекретаръ при Разградскитѣ Окръженъ управителъ Д. Куртевъ и писаръ при Кокаджанскитѣ Околийски Началникъ С. Чорневъ.

9) Секретаръ при Ески-Джумайскитѣ Окръженъ управителъ И. Маловъ; подсекретаръ при сѣщитѣ управителъ П. Купаровъ и писаръ при Османпазарскитѣ Околийски Началникъ Д. Харизановъ.

10) Секретаръ при Шуменскитѣ Окръженъ управителъ И. Атанасовъ; подсекретаръ при сѣщитѣ управителъ К. Апостоловъ; писаръ при Шуменскитѣ Околийски Началникъ Д. Пановъ; писаръ при Преславскитѣ Околийски Началникъ Д. Штадаренковъ и писаръ при Новопазарскитѣ Околийски Началникъ А. Вичевъ.

11) Секретаръ при Силистренскитѣ Окръженъ управителъ В. Недевъ; подсекретаръ при сѣщитѣ управителъ Станчевъ; писаръ при Силистренскитѣ Околийски Началникъ Д. Вълчевъ; писаръ при Хаскюйскитѣ Околийски Началникъ И. Бояджиевъ.

12) Секретаръ при Трънскитѣ Окръженъ управителъ Н. Петровъ и писаръ при Царибродскитѣ Околийски Началникъ К. Илиевъ.

13) Секретаръ при Берковскитѣ Окръженъ управителъ Н. Дѣлчевъ; подсекретаръ при сѣщитѣ управителъ Д. Илиевъ и писаръ при Кутловскитѣ Околийски Началникъ Г. Ивановъ.

14) Секретаръ при Вратчанскитѣ Окръженъ управителъ Г. Генчовъ; подсекретаръ при сѣщитѣ управителъ Т. Гладиевъ и писаръ при Каменополскитѣ Околийски Началникъ Т. Манчевъ.

15) Секретаръ при Орханскитѣ Окръженъ управителъ Х. Икономовъ; подсекретаръ при сѣщитѣ управителъ Д. Велковъ и писаръ при Тетевенскитѣ Околийски Началникъ Л. Павловъ.

16) Секретаръ при Ловчанскитѣ Окръженъ управителъ Д. Браняковъ; подсекретаръ при сѣщитѣ управителъ К. Първановъ и писаръ при Держанскитѣ Околийски Началникъ И. Гечовъ.

17) Секретаръ при Плѣвненскитѣ Окръженъ управителъ Бариновъ; подсекретаръ при сѣщитѣ управителъ Боловановъ; писаръ при Плѣвненскитѣ Околийски Началникъ К. Славчевъ и писаръ при Никополскитѣ Околийски Началникъ К. Божиновъ.

18) Секретаръ при Свищовскитѣ Окръженъ управителъ Хр. Гешовъ; подсекретаръ при сѣщитѣ управителъ И. Желъзовъ и писаръ при Свищовскитѣ Околийски Началникъ Т. Вожиновъ.

19) Секретаръ при Севлиевоскитѣ Окръженъ управителъ Х. Даскаловъ; подсекретаръ при сѣщитѣ управителъ Х. С. Басмаджиевъ и писаръ при Габровскитѣ Околийски Началникъ Ф. Червеняковъ.

20) Секретаръ при Провадийскитѣ Окръженъ управителъ Зунбаровъ; подсекретаръ при сѣщитѣ управителъ Ивановъ и писаръ при Новоселскитѣ Околийски Началникъ П. Бабевъ.

Споредъ ст. II. Старшигѣ пѣши жандарми въ Пазардж. околия: А. Стояновъ, на мѣсто отчисленитѣ Ст. Ивановъ и Я. Стояновъ на мѣсто К. Дюлгеровъ, който се утвърдява на длъжността на старшии конни жандармъ, на мѣсто И. Желъзовъ, уволенъ по собствена му промба; старшигѣ пѣши жандармъ въ Балчикската околия Р. Стояновъ, на мѣсто отчисленитѣ по неграмотностъ Ст. Стойновъ; старшигѣ конни жандармъ И. Първановъ и старшигѣ пѣши А. Цвѣтковъ въ Руссенската околия: първийгѣ на мѣстото на В. Димитровъ, вторийгѣ на мѣстото на К. Дуковъ; старшигѣ пѣши жандармъ въ сѣщата околия Захарий Буюклиевъ, на мѣстото на Панайота Атанасовъ, който се утвърдява на длъжността на старшии пѣши въ Бѣленската околия, на мѣсто уволенитѣ по-

причина на болѣсть Иванца Дончовъ; старшиятъ пѣши въ Тутраканската околия Утеръ-Офисера Парашкева Ивановъ на мѣсто Петра Мариновъ, отчисленъ по причина на неграмотностъ и Спасъ Николовъ на мѣсто Александра Филиповъ, който се утвърждава на длъжността на старшиятъ коненъ въ сѣщата околия; старшиятъ коненъ жандармъ въ Провадийската околия Никола Георгиевъ на мѣстото на отчисленитъ отъ мѣстната военна властъ Радю Юрдановъ; старшиятъ коненъ жандармъ въ Разградската околия Коста Димитровъ; старшиятъ коненъ жандармъ въ Никополеката околия Георгий Берковъ на мѣсто отчисленитъ за лошо повѣдение Коста Поповъ; старшиятъ пѣши жандармъ въ Видинската околия Григорий Боневъ на мѣстото на Захария Величковъ. Уволняватъ се старшиятъ жандарми: коннитъ въ Кулската околия Стано Божиловъ и Тодоръ Ангеловъ; пѣшитъ въ Видинската околия Христо Тошовъ и Никола Лазаровъ и пѣшитъ въ Плевенската околия Иванъ Димитровъ и старшиятъ пѣши въ Дубничката околия Иванъ Велковъ.

Споредъ ст. III. Надзирателтъ въ Търновскиятъ Окр. затворъ Тодоръ Генчевъ на мѣстото на Бонче Калчевъ, отчисленъ за немарливостъ къмъ службата; Надзирателтъ въ Севлиевикиятъ Окръженъ Затворъ Генчо Стояновъ на мѣстото на Димитра Илиевъ; смотрителтъ въ Ломекитъ Окръженъ Затворъ Михаилъ Влаевъ и отчислява се ключникътъ при Русеенекитъ Окръженъ Затворъ Дончо Златевъ за лъжовни донесения и клевети противъ смотрителтъ на сѣщитъ затворъ.

По Военното Вѣдомство

Негово Височество въ Русчукъ на 13 септември 1880 година изволи да издаде слѣдующий

П р и к а з ъ.

№ 107.

Уволняватъ се въ отпускъ вънъ отъ границата: Командиритъ на пѣшитъ дружини:

Берковцката № 9 Подполковникъ Бѣляевъ, Свищовската № 15 Подполковникъ Корниловичъ и двамата на два мѣсеца.

Отъ Ловчанската № 13 пѣша дружина Поручикъ Тисленко-на единъ мѣсяць.

Военний Министръ Генералъ Эрротъ.

П р и к а з ъ

№ 108

Уволняватъ се отъ служба по домашни обстоятелства: Бившиятъ Началникъ на Западный Воененъ Отдѣлъ Подполковникъ Куртъяновъ и състоящитъ за особенни поръчки при Военния Министръ отъ Генералния Штабъ Подполковникъ Каменецкий.

на 15 септември 1880 година

Военний Министръ Генералъ Эрротъ.

П р и к а з ъ.

№ 165.

Объявява се при настоящия за ръководство временно положение за Окръжнитъ Воински Началници.

София 7-ий септември 1880 год.

Военний Министръ Генералъ Эрротъ.

П о л о ж е н и е

за

Окръжнитъ Воински Началници.

Общи положения.

1. Длъжността на Окръжнитъ Воински Началници има назначение:

а) Да служатъ за мѣстни органи на Военното управление.

б) Специално да заведватъ дѣлата по повикване новацитъ, учитването запаса и неговото повикване и въобще по мобилизацията.

в) Да бждатъ инструктори на Народната Гвардия.

2. Окръжнитъ Воински Началници се назначаватъ и смѣняватъ съ Височайшиятъ приказъ.

3. Окръжнитъ Воински Началници получаватъ заплата на равно съ ротнитъ Командири на пѣшитъ дружини. Забѣл. За обикаляне по окръга Окръжнитъ Воински Началници пѣтни пари не получаватъ.

4. За съдържание канцеларитъ, въ распоредането на Окръжнитъ Воински Началници, се отпуска особна сума.

Обязаноститъ на Окръжнитъ Воински Началници.

1. Като мѣстни органи на Военното Управление,

Воинскитъ Началници изпълняватъ Комендантска длъжностъ тамъ, гдѣто нѣма особенно назначени Коменданти, и заведуватъ всичкото военно имущество; като наприм. казармитъ, складоветъ и пр., които не се намиратъ въ рѣцѣтъ на войскитъ или въ друго нѣкое военно управление.

2. По набиране новацитъ:

а) Окръжнитъ Воински Началникъ е задълженъ да нагледва за правилното и своевременно съставяне на призивнитъ списъци.

б) Окръжнитъ Воински Началникъ, въ врѣмя на приемането на новацитъ, председателствува въ приемателната комисия, произвежда разбивка на новацитъ по родоветъ на оръжията и частитъ, като се съобразява съ полученното распределение на Окръжнитъ Контингентъ отъ Военното Министерство.

По учитването на запаснитъ долни чинове.

а) Окръжнитъ Воински Началникъ дава увольнителни билети на членоветъ отъ запаса и пази послужнитъ списъци, които сж пратени отъ частитъ на запаснитъ долни чинове.

б.) Вноси въ Алфавитнитъ книги всичкитъ уволени въ запаса долни чинове и по тѣхъ съставлява призивнитъ и отчетнитъ листове, които и пази у себе си.

в.) Води учитването на запаснитъ чинове.

г.) Всякоя година до 1-й априлий, 1-й юний и 1-й октомври е задълженъ да представлява въ Военното Министерство отчетъ за състоянието на запаса въ окръга. Въ този отчетъ всичкитъ запасни чинове трѣбва да бждатъ разбити по сроковетъ на службата и статитъ; запаснитъ, които принадлежатъ на другъ окръгъ, трѣбва да бждатъ показани въ особна графа.

д.) Окръжнитъ Воински Началникъ води учитване на всичкитъ долни чинове, които се уволени отъ частитъ на времененъ отпускъ, пази тѣхнитъ увольнителни билети и нагледва за своеврѣменното имъ испращане въ частитъ.

4.) По повикване запаснитъ долни чинове на ново въ служба.

а.) Окръжнитъ Воински Началникъ е длъженъ да дръжи въ най-строга исправностъ всичкитъ писмени свѣдѣния, които сж необходими за повикването на запаснитъ долни чинове; щомъ като получи приказание да се повикне запаса, произвежда повикването съ помощта на Гражданското Началство.

б.) Грижи се за расквартирането и храненето на запаснитъ чинове, които дохождатъ на повикователнитъ пунктъ и дава пари за ядене на маршевитъ команди, които се отправяватъ въ частитъ на войскитъ.

в.) Окръжнитъ Воински Началникъ председателствува въ комисията, която освидѣтелствува доходящитъ запасни чинове и не годнитъ освободява отъ службата.

г.) Формирува маршевитъ команди, снабдява ги съ необходимитъ писмени свѣдѣния и отпраща въ мѣстата, гдѣто сж назначени.

д.) Представява отчетъ че повикването е извършено и за паричнитъ сумми които сж разнесени.

Началникъ на Отдѣлението въ Военното Министерство
Капитанъ Татаринъ

Отъ Министерството на Финанситъ.

У С Л О В И Я

за продаването на публични търгове тазгодишнитъ Правителственъ десѣтъкъ отъ хранитъ.

1. Продажбата на тазгодишнитъ хлѣбни произведения ще се държи въ слѣдующитъ петъ отдѣла, на които Княжеството да се подраздѣли, а именно:

а) въ Русчукъ, Свищовъ и Плевенъ;

б) въ Рахово, Ложъ и Видинъ;

в) въ Търново, Севлиево, Ловечъ и Ески-Джумая;

г) въ Варна, Шуменъ, Разградъ Провадия и Силистра; и

д) въ София, Кюстендилъ, Трънъ, Орхание, Вратца и Берковица.

2. Търговетъ въ всякой единъ отъ забѣлженитъ погорѣ отдѣли ще се продължаватъ въ расстояние на три дни, последователно, като се почне отъ първитъ и се продължава въ другитъ четири Отдѣла, и като се държи същевременно въ всякой градъ на всякой Отдѣлъ; тѣй щото потребенъ е единъ срокъ отъ петнадесетъ дена за да се свършатъ и закриятъ. — Тѣ се считатъ за окончателни, слѣдъ като се утвърдятъ отъ Финансовиятъ Министръ.

3. Търговетъ ще станжтъ едновременно въ разнитъ отдѣли и въ Столицата и ще почнатъ на 5 октомври тек. год.

4. За продаването на хранитъ, горѣзабѣлженитъ продавателни пунктове на отдѣлитъ се подраздѣлятъ на толкова района, колкото има околий въ всеко окръжие.

5. Министерството на Финанситъ ще се распореди, въ най-кратко време, да опубликува свѣдѣнията за количеството на хранитъ отдѣлно по всеки районъ, които се предлагатъ на надаване.

6. Тазгодишнитъ производения ще се извадятъ на лицитация, безъ да се представя особена проба за качеството имъ.

7. Ония, които желаятъ да взематъ участие въ търговетъ, сж длъжни да представятъ залогъ 10% отъ стойността на хранитъ, която сжщо ще се опредѣли допълнително и наедно съ количеството имъ.

Забѣлѣжка. Залого може да се вложи въ кое да е окръжно Ковчежничество.

8. Лицата, които сж положили депозитъ въедно казначейството, а хранитъ сж останали на друго лице, можатъ да участвуватъ въ надаването на другъ съответственъ на залого имъ районъ.

Забѣлѣжка. Въ случай че лицата, които сж положили залогъ, не купятъ хранитъ, на които сж надавали, и изявятъ желание да участвуватъ въ надаването на други по-гольми райони, то тѣ сж задължени да внесжтъ допълнителенъ залогъ.

9. Предаването на хранитъ трѣбва да става на ония скели, които представляватъ най-гольми удобства и леснотии за населението и които въ тоя случай ще представи Правителството.

10. Правителството се задължава на своя смѣтка да приведе лицитационнитъ храни на скелата и да ги сдаде на купувача.

11. Предаването на хранитъ на Дунавскитъ скели, ще трае до 15 ноември.

12. Наплащането на стеката слѣдва да бжде същевременно съ предаването ѝ и приемането. Корабитъ не можатъ да се товарятъ догдѣ търговеца не исплати стойността на хранитъ, а тѣй сжщо и послѣднитъ не можатъ да се повѣриватъ, до като се не исплатятъ.

13. Покупателитъ сж задължени да внесжтъ едната половина отъ длъжното имъ количество въ злато, а другата — въ сребро, по официалний и въ двата случая курсъ.

14. Рускитъ сребърни рубли ще се приематъ съ това условие, ако бждатъ отъ добъръ чеканъ и иматъ печатътъ и отъ двѣтъ страни, както и вънѣцътъ напълно въ здраво състояние.

Министерството на Финанситъ се обръща съ покорнѣйша просба до всичкитъ български вѣстници да препечататъ горнитъ условия, за всеобщо свѣдѣние и распространение въ публика.

За министрътъ на Финанситъ

Главенъ Секретаръ Д. Каранфиловичъ.

Р а п о р т ъ

Отъ комисията, испратена въ Кюстендилския окръгъ да изучи положението на безземелнитъ селени.

(Продължение отъ миналия брой).

II. Произхождение и развитие на това положение.

Тѣзи юридически отношения не сж същевременно по произхождението и древността си и отчасти не сж отколѣпни.

Исполджитъ и момцитъ сж колонисти, както ги е имало по цѣла Европа, и както ги има и сега, на пр. въ Италия, и въ нѣкои части на Истрия и Далмация (il colonato). Исполджитъ сж сжщитъ „половиници“, които се срещжтъ въ стари Законници Далматински (Дубровникъ), Руски (Новгородъ) и Чешки. Въ срѣднитъ вѣкове въ Византийската държава, въ България и въ Сърбия по голѣмата частъ на земята била собственостъ на бояри, мѣнастири и пр., които я давали за обработване на селенитъ, на парици (colonus) и отроци. Най-добрѣ сж се запазили тѣзи отношения въ Босна и Херцеговина, гдѣто и до днесъ селенитъ работятъ земитъ на мусулманскитъ бегове, наслѣдници на старата домашна аристокрация, като имъ плащатъ една „третина“, която е пѣщо повече отъ аритметическата третина.

Кесимджийството, особенно въ крайцето, е нѣщо по ново. Произхождението му е свързано съ развитието на турския спахилжкъ.

Слѣдъ завоеванието на страната, турцитъ организирали една военна аристокрация, която се прехраняла отъ населението и служала въ войската като конница. Това сж спахийтѣ, които сж дѣлили на заими и тимарлоги; първитъ имали повече отъ 20000 аспри до-

ходъ, и давали Султану, въ време на война, за всѣки 5000 аспри по единъ конникъ; вторитъ се ползували съ помалки доходи и давали за всѣки 3000 аспри единъ конникъ. Споредъ едно извѣстие отъ 17 вѣкъ, забѣлѣжено въ пхтуванъето на Англичанина Рико (1665), по него време имало, напр. въ Кюстендилския санджакъ (който обнемалъ Враня, Радомиръ, Дуница, Кратово, Щипъ, и Струмица) 48 займи и 1017 тимариоти; въ Софийския санджакъ; 37 займи и 178 тимариоти и т. н.

Всѣки спахия ималъ е по едно или по вече села, десетъка на които той зималъ; и до сега още въ Краишкитъ села десетъка се казва спяхилъкъ, а българина контролоръ, който ходи да пише снопитъ — спахията. Освѣтъ десетъка спахитъ земали отъ населението и разни други данъци, като отъ бахчи и пр. Другитъ пакъ данъци, като беглика, земала царската хазна. Спахитъ можелъ да продаватъ обработена вече и напуснута земя, издавали сами тапи и паритъ задържали за себе си; по необработена земя нѣмали право да продаватъ.

Вече въ това време много спахии имали по селата съ собствени чифлици, конаци, градини, нива, и пр. Когато турската империя захванъла да ослабва, спахитъ се стремѣли винъги да обрнѣтъ своитъ спахилъци на чифлици, да освоятъ земята и да наложатъ на своитъ селени освѣтъ десетъка и другитъ законни данъци още една третина, и други ангарии. Султанъ Махмудъ II. (1808-1839) унищожилъ спахилъка, зема десетъка за хазната и даде на спахитъ едно възнаграждение въ пари, една доживотна заплата за тѣхната военна служба. Иоще и сега има въ турската империя старци, които приемѣтъ тази заплата отъ хазната. Дѣцата на спахитъ нѣмѣтъ право на платата, защото и самия спахилъкъ не е билъ наследственъ, а преминавалъ отъ баща на синъ само посредствомъ новъ Сулмански ферманъ.

На много мѣста спахитъ, като изгубили десетъка, искали да се одържатъ баремъ като господари (малсаибий) на селата или чифлицитъ. Отъ друга страна селенитъ се противяли на тѣзи спахийски стремления и искали да промѣнятъ чифлицитъ на свободни села. За това още преди унищожението на спахилъка сж се появявали процеси измежду селенитъ и спахитъ. Подобни процеси се умножихъ още повече слѣдъ Танзимата. Да наведемъ единъ примѣръ. Въ 1858 год. една депутация отъ 70 села, отъ Нишкия санджакъ, издѣйствува въ Цариградъ испращанъето на особена комисия, която, на самото мѣсто, да разгледа распрята мѣжду селенитъ и спахитъ (Hahn: Reise von Belgrad nach Salonik, II. Aufl., pag. 36). А още по преди 1850-52 год. станала е селската буна въ Видинския санджакъ по сжщитъ причини.

Кесимджийството въ Краището, Кюстендилското поле и нѣкои Дунишки села, развило се е изъ спахилъка по сжщия начинъ. Споредъ всѣки свѣдѣния, то не е никакъ отколѣшно и сжществува едвамъ отъ началото на нашето столѣтие. Разказитъ на турцитъ аги и крайшкитъ селени сж почти съгласни. Турцитъ казватъ че селенитъ били „борчли“ на спахията и оставили „рехимъ“ или „продали“ земитъ си; то естъ спахията употребилъ безпаричието на селенитъ за да обрне своя спахилъкъ въ чифликъ и да завладѣе земитъ на цѣло село. Единъ отъ Кюстендилскитъ бейове, Рифатъ ефенди, господаръ на селото Долна Лисина, попитанъ за происхождението на кесимджийтъ, ни каза: „Не е станало“ башка (другоаче) ами съ борчъ, а не съ сила; ако да е било съ сила нещеше да има въ нашитъ села по една или двѣ раецки кѣщи и нещеше да има въ Краището села, които не сж кесимджии. Ако да бѣхме завладѣли селата съ сила, нещехи да оставимъ да има и българска земя.“ И дѣйствително мѣжду кесимджийскитъ села има и раецки и въ самитъ села между бащинитъ, които даватъ кесимъ, има и такива които сж свободни. Сжществуванъето на подобни зели селенитъ привеждатъ пакъ като доказателство на насилнието. „Той бѣгалъ“, казватъ и турчина неможалъ да му земе тапнитъ или да накара да обѣщае, че ще дава кесимъ. Кога станъли мирни времена, селенина се върнѣлъ и почнѣлъ да обработва земята си. Колкото за цѣлитъ свободни села, селенитъ казватъ, че тѣ били голѣми и богати, а всѣкитъ кесимджийски села били само отъ нѣколко кѣщи, кога ги завладѣлъ агата.

Селенитъ навредъ приказватъ, че земята била тѣхна и че е „притиснута“ отъ Турцитъ. Въ всѣко село почти всѣки селенитъ знае да приказва какъ се е притиснѣло селото имъ. Тѣхнитъ предания водятъ ни въ двѣ епохи: или въ хърджалийското време (1792 — 1804), кога Едидъ ага Кюстендилския аянинъ се биятъ, около града съ Кара-Феиза отъ Трънъ, съ Биларъ ага отъ Радомиръ и съ Сюлейманъ Каргалията отъ Дуница; или въ време на първото Сърбеко въстание подъ Кара-Георгия (1804. — 1813, кога Вранскитъ и Кюстендилски аги ходили да се биятъ противъ възбунтованата рая по Морава и Шумадия. „Тогава“, разказваше ни стареца Самоковлията,

„Турцитъ нивикахъ Сърбгяуръ! какъ то не давно комитагяуръ! тогава бѣхъ мѣтнѣи страшни времена и лесно бѣше да се притисне и поробитъщо.“ Споредъ преданията на селенитъ завладѣнието на земитъ имъ станъло е по слѣдующитъ начини: 1) Най обикновенно „притисванъето“ ставало, особено споредъ разказитъ на дѣда Димитра Самоковлията, кога селенитъ не могли да платятъ десетъка и останали борчли на спахията; 2) Когато селото трѣбало да плати кръвнина, а нѣмало пари; 3) Когато агата за да брани отъ ангария селенитъ и конѣте имъ, въ онѣзи бурни времена, принудилъ ги или се условилъ съ тѣхъ да му даватъ различни подарѣци, които сж станъли полека (ex usu) годишенъ кесимъ; 4) Когато агитъ искарали на селска земя стока и съ това освоили ливадитъ та и цѣлото село („притиснали селото съ стока“) или пакъ агата поискалъ награда за „нагубраванъето“ на земята, която селенитъ захванали да обработватъ, а тази награда обрнѣла се полека-лека на кесимъ. Отъ всѣкитъ предания и съобщения, ясно е че кесимджийскитъ села били по онѣзи времена малки отъ 2 — 7 кѣщи. Тогава Краището е било страна пуста, слабо населена, гори и пасбища тука-тамъ съ по нѣколко кѣщи, отдалечени една отъ друга. На пр. сегашното село Църна-Рѣка (8 кѣщи) имало преди 80 години само една кѣща, въ която живѣялъ дѣдо Златанъ. Отъ тази една кѣща всѣки се „изроили“ потомци на дѣда Златана, като раскопали земята и отворили нови ниви. Обрне ли се внимание на тогивашното положение на земята, а че даже и на днешното твърдѣ, невѣроятнѣо е, да бѣ се нѣкои гражданитъ полатилъ да купи съ пари и обрне въ чифликъ таквато слабо плодородни страни. Българитъ разработили земята и споредъ слабостта и сиромашията не могли да се въспиртиватъ както трѣба, кога бега имъ „качилъ“ кесима Завладѣнието, впрочемъ, не е станъло съвършено безъ отпоръ на селенитъ, и безъ насилне отъ беговетъ. Народа йоще живо помни нѣкои кръвави дѣла, направени съ цѣлъ да се оплаши населението. Цѣлото Краище знае какъ Турцитъ сж набили на колъ двама чорбаджи предъ самото село Горановци, на моста върху рѣката Драговъщица (тѣто йоще сега ни показвахъ мѣстото), какъ сж убили нѣколко човѣци въ Мехолия, Божицъ и пр. и то само за това, че тѣзи хора се противяли, да оставятъ земитъ си на агитъ. Кюстендилцитъ Челеби ага, Мехмедъ ага, и Едидъ ага, потомцитъ на които и днесъ живятъ въ Кюстендилъ, били главнитъ гонители на селенитъ.

(Слѣдва.)

Видинский Окръженъ Сждъ.

Задочно Рѣшение

№ 233

Въ Името на Негово Височество Александръ I-ий Князь Българскій.

На 4 августъ 1880 година, часѣтъ на 4 послѣ пладнѣ, Второто Отдѣление на Видинский Окръженъ Сждъ, въ слѣдующий съставъ: Предѣдаселствующий Дѣйствителенъ членъ Георги Ж. Поповъ, Дѣйствителенъ членъ Христо М. Топузановъ, почетни членове: Цанко Ниновъ и Петко Геговъ при писеца Христо Стефановъ разгѣда гражданското дѣло подъ № 2, предявено чрезъ рапорта отъ управителя на сиротската каса Нетко Минковъ противъ Абдурахмана Муратовъ сина Яковали и поржчителитъ му Молла Фета, Мола Ахмедъ и Молла Еминъ, преждебивши жители отъ градъ Видинъ за париченъ искъ.

При разглеждане дѣлото присѣтствува само тѣжиталитъ Нетко Минковъ, управителтъ на сиротската каса, а отвѣтницитъ Абдурахманъ Муратовъ сина Яковали, Молла Фета, Мола Ахмедъ и Молла Еминъ отсъствуваха. Обстоятелствата на дѣлото сж:

Нетко Минковъ, управителтъ на Видинската сиротска каса, заяви че Абдурахманъ Муратовъ сина Яковали дължи на сиротската каса 197,753 гроша въ лира Турска 103 гроша, които пари сж остатокъ отъ 200,000 гроша които е зель отъ поменѣтата каса на 1876 година, октомври 23, и поржчителитъ му сж: Мола Фета, Молла Ахмедъ и Молла Еминъ и срещу дългатъ си оставилъ въ залогъ недвижкия си имотъ, но като още слѣдъ приеманъето на паритъ отъ горѣ поменѣтата сиротска каса набѣгва отъ градътъ заедно съ поржчителитъ си които и днесъ не се сж завърнали.

Миналата година по заповѣдта на Видинский Окръженъ Сждъ испродаде са недвижкия му имотъ съ надданъе, отъ който имотъ се събраха 95,580 гроша, а остатѣтъ 104,420 гроша заедно съ досегашнитъ имъ лихви възлиза на 197,753 гроша и за доказателство тѣжителтъ Нетко Минковъ, управителъ на Видинската сиротска каса, представи теверятъ въ когото води смѣнитъ на горѣпоменѣтата каса.

На основание горѣизложеното

Сждѣтъ

Като взе въ внимание: Че дѣлото е търговско;

Че отъ представенія тевертъ на горѣпоменѣтата каса чрезъ управителя Нетко Минковъ се указа че дължника Абдурахманъ Муратовъ сина Яковали е зель горѣпоменѣтото количество отъ сиротската каса на 23 октомври 1876 година, че отъ испродадения му имотъ е взето 95,580 гроша, че съ досегашнитъ лихви остатокътъ възлиза на 197,753 гроша; че отвѣтницитъ Абдурахманъ Муратовъ сина Яковали и поржчителитъ му Молла Фета, Молла Ахмедъ и Молла Еминъ сж викани съ троекратна публикация чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ подъ № 22, 23 и 24 и не се представиха въ опредѣления день при разглеждане дѣлото, нито представиха никакви законни причини за неявяванъето си.

На основание ст. 168 и 281 т. I и 974-та отъ Временнитъ Сждебни правила.

Задочно Рѣши:

Осжда отвѣтника Абдурахманъ Муратовъ сина Яковали и поржчителитъ му: Молла Фета, Молла Мехмедъ и Молла Еминъ, преждебивши жители Видински, а сега живѣющитъ задъ граница да платятъ на Видинската сиротинска каса сто и деветъ-десетъ и седемъ хиляди седемъ стотинъ петъ-десетъ и три гроша въ лира турска 103 гроша остатѣкъ заедно съ досегашнитъ имъ лихви отъ взетото имъ количество 200,000 гроша отъ Видинската сиротска каса.

Осжда отвѣтника Абдурахманъ Муратовъ сина Яковали поржчителитъ му Молла Фета, Молла Мехмедъ и Молла Еминъ да платятъ и всѣки други разноски тѣжсждо и лихвитъ които би послѣдвали до исплащанъето на горѣпоменѣтото количество.

Осжда Абдурахманъ Муратовъ сина Яковали и поржчителитъ му Молла Фета, Молла Мехмедъ и Молла Еминъ да платятъ сждебно мито хилядо и осемъ-десетъ и осемъ франка, за публикация въ „Държавенъ Вѣстникъ“ 19 франка, и 65 сантима, за призовки единъ франкъ, всѣчо хилядо сто и осемъ-франка и шестъ десѣтъ и петъ сантима въ правителствени курсъ.

Това рѣшение е неокончателно.

Незадоволната страна има право да го обтѣжи въ Софийский Областенъ Сждъ въ два мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на прочитанъето му съгласно 290 статия отъ Временнитъ Сждебни Правила.

На първообразното подписали: Предѣдаселствующий Георги Ж. Поповъ, Дѣйствителенъ членъ Христо М. Топузановъ, почетни членове: Цанко Ниновъ и Петко Геговъ.

Отъ първообразното вѣрно:

Предѣдатель Н. Титоровъ

И. Д. Секретаръ И. С. Геновъ

1—(124)—3

Ловчанский Окръженъ Сждъ.

Призовка

№ 1544.

Ловчанский Окръженъ Сждъ на основание ст. 115. (п. 3.) отъ Врем. Сждебни Правила за устройството на Сждебната часть въ България, призовава Турчина Ломчалжолу Чолакъ Мехмедъ Мустафовъ бившии жителъ отъ гр. Ловечъ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, бѣжанецъ въ Турско, да се яви или лично или чрезъ свой повѣренникъ въ Сждѣтъ, въ ерокъ отъ шестъ мѣсеци отъ троекратното публикуване на тая призовка.

Той се вика по молбата на Яка Мишоноу отъ г. Пльвенъ, който предяви връхъ него искъ за (26.) двадесѣтъ и шестъ Русски пола и 1½. франкъ.

Въ случай на неявяванъето му Сждѣтъ ще постѣжи съгласно съ Ст. 281 п. I. отъ горѣпоменѣтитъ Правила. Г. Ловечъ, 23 августъ 1880 г.

Прелсѣдатекъ М. Хр. Радославовъ

Секретаръ Н. Лазаровъ.

2—(104)—3

Руссенский Окръженъ Сждъ

Призовка.

№ 5711.

Руссенский Окръженъ Сждъ съгласно ст. 114 отъ Врем. Сжд. Правила, призовава Петра Н. Кермекчиева мѣстенъ жителъ а живущъ сега задъ граница въ Букурещъ (Ромъния) да се представи въ този сждъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ най-късно слѣдъ 4 мѣсеци отъ послѣднийтъ пкъ на трикратното публикуване на тая призовка, съгласно п. 2 отъ ст. 115 отъ Вр. Сжд. Правила, за да отговори на заявения срѣщу него искъ отъ 65,000 франка, отъ Ивана Симонова жителъ въ г. Руссе.

Въ случай че се неяви, съдътъ ще постъпи съгласно ст. 126—128 и 281—284 Вр. Сжд. Правила.

Председателъ Д. Мариновъ.
Секретарь С. Марковичъ.

1—(114)—3

Свищовский Окръженъ Сждъ.

П р и з о в к а

№ 3049.

Свищовския Окръженъ Сждъ на основание на ст. 114 отъ „Временнитъ Правила за устройството на Сждебната частъ въ България“, Призовава Мюсюманингъ-тъ Молла Мустафаолу Хаджи Хафузъ-Мехмедъ-Емина, бивши жителъ на градъ Свищовъ, а сега находящия се въ мѣстността „Чанакъ Кале“ (Европейска Турция), да се представи съгласно съ ст. 115 п. II отъ Сждитъ правила, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най-късно слѣдъ четиремесѣченъ срокъ, считая отъ деньтъ на послѣднето трое-кратно публикуване на тая призовка, за да даде надлѣжнитъ си възражения противъ заявения срещу него искъ отъ 4100, четири хиляди и сто гроша по записъ отъ Свищовския жителъ Иванъ Мариновъ.

Въ случай на неявяване, Сждътъ ще постъпи съобразно съ ст. 218 п. I отъ горѣпоменхитъ тѣ правила.

Председателствующий Христ. Г. Лазаровъ
Секретарь Т. Мироновъ.

2—95—3.

Балчикский Окръженъ Сждъ

О б я в л е н и е.

№ 1709.

На основание изпълнителний листъ издаденъ отъ Варненский Окръженъ Сждъ на 23 февруарий т. г. № 1388, подписаний членъ при Балчикский Окръженъ Сждъ, обявлявамъ за всеобщо знание, че отъ 22 октомврий т. г. ще се почне при сжда публичната продажба съ наддаване на една едноетажна магазинъ съ три отдѣления и двѣ стаи за живѣне и ще се продължи 61 день.

Магазинята принадлежи на Михалаки Параскевовъ (наричанъ тоже Варналж Михалаки и Буюкъ Михалаки) и се наождя въ градъ Балчикъ.

Тази недвижимость не е заложена никому и ще се продаде за удовлетворение иска (977,217 1/2) деветъ стотинъ седемдесетъ седемъ хиляди двѣстъ седемнадесетъ гроша и двадесетъ пари, на Анастаса Андроника и Атанаса Буюка Варненски жители и всичкитъ сждебни берии до изпълнението на това рѣшение.

Продажбата ще захване отъ (10,000) гроша и ще се извърши съобразно съ ст. ст. 452, 454, 456, 458, 461, 463 и 465 отъ Временнитъ Сждебни Правила. Желающитъ да купятъ горѣпоменхитата недвижимость нека се представятъ всѣкий день въ канцелярията на Сжда отъ часътъ 9 предъ пладнѣ до 4 слѣдъ пладнѣ.

Балчикъ, 21 августъ 1880.

Членъ изпълнитель А. Саввовъ.
Пом. секретарь Д. Даракчиевъ.

1—(105)—2

Ловчанский Окръженъ Сждъ.

О б я в л е н и е

№ 204.

Правителственний Членъ на Ловчанский Окръженъ Сждъ Анастасъ Ц. Хитровъ, съгласно ст. 455. на Временнитъ Сждебни Правила, обявлявамъ че на 24 септемврий 1880 год. въ Канцелярията на Ловчанский Окръженъ Сждъ ще се почне публичната продаж на долѣ слѣдующий недвижимъ имотъ, който принадлежи на Василя Пенчовъ отъ Ловечъ.

1) единъ дюкенъ въ г. Ловечъ на Кюлюкътъ, на земята, съ камане а горѣ покритъ съ плочи, дължина и ширина по шесть мѣтра, и височина седемъ метра; този имотъ ще се продава по взискание изпълнителнитъ Листове издадени отъ Ловчанский Окръженъ Сждъ, първий подъ № 10. януарий 10 год. 1880 вторий подъ № 19. януарий 29 год. 1880 Описаний имотъ не е заложень никому; първа цѣна е турена (600) шесть стотинъ франка пазарени курсъ, и отъ тая цѣна ще се почне продажта, която съгласно чл. 465. на Временнитъ Сждебни Правила ще се продължи 61. день.

Правителственний Членъ Анастасъ Ц. Хитровъ.

2—(97)—2

О б я в л е н и е

№ 231.

Правителственний Членъ на Ловчанский Окръженъ Сждъ Анастасъ Ц. Хитровъ съгласно съ ст. 455. на Врем. Сждебни Правила обявлявамъ че на 18. сепремврий 1880. год. въ канцелярията на Ловченский Окржж. Сждъ, се почнова публичната продаж на долѣ слѣдующитъ недвижими имоти, които принадлеждатъ на Османа Ахмедовъ Хаджийский отъ с. Вълково, Лов. Окржжъ.

- 1) празно мѣсто (юртлукъ) въ селото Вълково, два дюлюма, първа цѣна 200 гроша,
- 2) мѣсто отъ кория 200 дюлюма въ Залковско помѣстие, първа цѣна 6000 гроша.
- 3) една нива 20 дюлюма въ Залковско помѣстие, първа цѣна 1200 гроша.
- 4) една нива 8 дюлюма въ Залковско помѣстие първа цѣна 300 гроша.
- 5) една нива 20 дюлюма заедно съ едно мѣсто отъ кория 6 дюлюма първа цѣна 600 гроша.
- 6) едно мѣсто отъ кория 8 дюлюма, една ливада 15 дюлюма и една нива 2 дюлюма въ Залковско помѣстие, първа цѣна 2000 гроша.
- 7) една нива 17 дюлюма въ Залковско помѣстие, първа цѣна 1200. гроша.
- 8) една нива 5 дюлюма въ Залковско помѣстие, първа цѣна 500. гроша.
- 9) една нива 25 дюлюма въ Залковско помѣстие първата цѣна 1500 гроша.
- 10) едно лозѣ 10 дюлюма въ Вълковско помѣстие първа цѣна 300 гроша.
- 11) едно празно мѣсто въ лозята, Вълковско помѣстие, първата цѣна 40 гроша.
- 12) едно мѣсто въ лозята, Вълковско помѣстие 3/4. дюлюма, първа цѣна 40 гроша.
- 13) една нива 5 дюлюма въ Вълковско помѣстие, първата цѣна 400 гроша.

Тѣзи имоти ще се продаватъ по взисканието на Анча Ботювъ и Синъ отъ Севлиево и Марко Гечовъ отъ Ловечъ, възъ основание изпълнителний листъ, издаденъ отъ Ловчанский Окръженъ Сждъ подъ № 124. на 1879. год. декемврий 10 день.

Описанитъ имоти не сж подъ залогъ, и опредѣлената имъ първоначалната цѣна е чаршийски курсъ, отъ която ще се почне продажта съгласно чл. 465 на Врем. Сждебни Правила, и ще се продължи 61. день.

Правителственъ Членъ. Анастасъ Ц. Хитровъ.

1—(99)—2

О б я в л е н и е.

№ 232.

Правителственний членъ на Ловчанский Окръженъ Сждъ Анастасъ Ц. Хитровъ съгласно съ ст. 455 на Врем. Сждебни Правила обявлявамъ че на 19 септемврий 1880 год. въ канцелярията на Ловчански Окржж. Сждъ, ще се почне публичната продаж на долуизложенитъ недвижими имоти, които принадлежатъ на Сюлеймана Х. Мехмедовъ отъ с. Торосъ (Лов. окржжъ).

- 1) единъ и половинъ камъкъ отъ воденица въ село Торосъ, първата цѣна 1000 гроша;
- 2) единъ камъкъ воденица въ село Торосъ, първа цѣна 3000 гроша;
- 3) една ливада въ Димитрия, Тороско помѣстие, която е 10 дюлюма, първа цѣна 500 гроша.
- 4) едно бранище 8 дюлюма въ Димитрия, Тороско помѣстие, първа цѣна 300 гроша.
- 5) една ливада 8 дюлюма въ Димитрия Тороско помѣстие, първа цѣна 200 гроша.

Тѣзи имоти ще се продаватъ по взисканието на Петка Нинековъ отъ Дърманци, възъ основание изпълнителния листъ, издаденъ отъ Ловчанский Окръженъ Сждъ подъ № 110 на 1880 год. юлий 14-ий

Описанитъ имоти не сж подъ залогъ, и опредѣлената имъ първоначалната цѣна е чаршийски курсъ, отъ която ще се почне продажта съгласно ст. 465 на Врем. Сждебни Правила, и ще се продължи 61. день.

г. Ловечъ, 19 августъ 1880 г.

Правителственний членъ Анастасъ Ц. Хитровъ.

1—(100)—2

О б я в л е н и е

№ 233.

Правителственний Членъ на Ловчанский Окръженъ Сждъ Анастасъ Ц. Хитровъ съгласно съ ст. 455. на Врем. Сждебни Правила обявлявамъ че на 19. септемврия 1880 год. въ канцелярията на Ловчанский Окръженъ Сждъ ще се почне публичната продаж на долуизложенитъ имо-

ти, които принадлежатъ на Молла Мехмеда Ахмедовъ отъ Торосъ (Лов. Окржжие).

- 1) два камъка отъ воденица, една кула камена и единъ бостанъ 6 дюлюма до воденицата въ с. Торосъ, първата цѣна 4000 гроша.
- 2) една четвърта часть единъ камъкъ воденица въ с. Торосъ, първата цѣна 1000 гроша.
- 3) една четвъртина часть отъ единъ и половинъ камъкъ воденица въ с. Торосъ, първата цѣна 500 гроша.
- 4) единъ и половинъ камъкъ воденица подъ с. Пещерна, първата цѣна 2000 гроша;
- 5) едно бранище въ Тороско помѣстие осемъ дюлюма, първата цѣна 500 гроша;
- 6) една ливада въ Тороско помѣстие 8 дюлюма, първата цѣна 250 гроша;
- 7) една ливада въ Пърчовица Тороско помѣстие 5 дюлюма, първата цѣна 250 гроша;
- 8) една ливада въ Беливаръ 4 дюлюма, Тороско помѣстие, първа цѣна 300 гроша;
- 9) една нива въ Бѣли-воръ, Тороско помѣстие отъ единъ дюлюмъ, първата цѣна 50 гроша.
- 10) една нива 10 дюлюма надъ с. Торосъ, първата цѣна 500 гроша.

Тѣзи недвижими имоти ще се продаватъ по взисканието на Петка Нинековъ отъ Дърманци, възъ основание изпълнителний листъ, издаденъ отъ Ловчанский Окръженъ Сждъ подъ № 112 на 1880 г. юлий 14.

Описанитъ имоти не сж подъ залогъ, и опредѣлената имъ първоначална цѣна е чаршийский курсъ, отъ която ще се почне продажта съгласно ст. 456. на Врем. Сждебни Правила и ще се продължи 61. день.

г. Ловечъ 1880 августъ 19.

Правителственъ Членъ Анастасъ Ц. Хитровъ,
1—(101)—2

Отъ Военното Министерство

О б я в л е н и е

По приказание на Военний Министръ на 20 октомврий т. год. въ управлението на завѣдующий Военно-Инженерната часть ще станатъ търги за доставяне материални за построяване казарми въ идущата година, а именно:

Варъ	820 хиляди оки
Чамови дървета	1300 куб. метра
„ джски	1200 куб. метра
Цокольный камъкъ	600 кв. метра

Желающитъ да се запознаятъ съ условия нека се отрудятъ въ управлението. Търговетъ стжпватъ въ сила само по потвърдението на Г-на Военний Министръ.

О б я в л е н и е

Въ Сжббота на 20-ий септемврий на кония пазаръ въ София, ще се продаватъ съ аукционенъ търгъ 39 Артеллерийски коне.

Началникъ на Софийското Артиллерийско отдѣление
Маюръ Декинлеинъ.

Отъ Медицинский Съвѣтъ.

Д н е в н и к ъ .

№ 54.

Медицинский Съвѣтъ въ заседанието си отъ 25 тек. м. като взе предъ видъ резултатъ за испита на Доктора Р. Фараджи полученъ отъ Старший Врачъ на Соф. I-во Класна Болница отъ гдѣто се види че г. Р. Фараджи е отговорилъ удовлетворително рѣши: „позволява се на Д-ра Р. Фараджи да практикува взбното лѣчение въ Княжеството, да му се даде позволително и да се обяви чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“.

За Председател на Медицинский Съвѣтъ

Д-ръ К. Бонъевъ.

Членове: (Д-ръ Калевичъ.

(Д-ръ Браделъ.

За секретарь А. Мановъ.

Една важна погрѣшка.

Въ „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 2 юний т. г. брой 45 въ който е обнародванъ „закона на устройството на сждлищата“ членъ 95 е радѣленъ на двѣ части, отъ които втората половина по невнимателность е преномерована на членъ 96; поради това и числото на всичкитъ слѣдующи членове отъ горѣвазония законъ е погрѣшено, и на мѣсто 159 члена въ „Държавенъ Вѣстникъ“ изсѣзватъ 160 члена. Молимъ читателитъ да поправятъ тая погрѣшка и вмѣсто 96 членъ да го зематъ за 95; 67 за 96 и такава нататъкъ.